

[Udenrigsministeren]

bedre muligheder for at skabe enighed om udenrigspolitiske spørgsmål samt om praktiske forbedringer af det administrative grundlag for EPS-samarbejdet. Med sigte herpå er der bl.a. stillet forslag om et begrænset fast EPS-sekretariat til afløsning af den nuværende ordning med et »omrejsende« sekretariat og afholdelse af EPS-møder på embedsmandsniveau på ét bestemt sted i stedet for den hidtidige ordning, hvor møder bliver holdt i formandskabets hovedstad. Der er her tale om rent praktiske foranstaltninger, som vi kan støtte.

Dooge-rapporten har også beskæftiget sig med spørgsmålet om sikkerhed og forsvar i Europa.

I det videre arbejde med Dooge-rapportens anbefalinger vil regeringens sigte være at styrke og udbygge EPS-samarbejdet. Samtidig bør der tages højde for, at EPS-samarbejdet fortsat holdes adskilt fra det traktatmæssige EF-samarbejde. Endvidere vil det være Danmarks holdning, at sikkerhedspolitik i bred forstand, herunder nedrustning, våbenkontrol og tillidskabende foranstaltninger, vil kunne drøftes i EPS-regie, men at forsvarsmæssige og militære spørgsmål fortsat hører hjemme inden for NATO.

Det er endnu ikke afklaret, hvilket resultat der kan ventes af drøftelserne på det kommende møde i Det europæiske Råd. Flere medlemslande, herunder formandskabet, ønsker givetvis indkaldelse af en regeringskonference med henblik på at udarbejde en ny og supplerende traktat. Selv disse lande har dog endnu ikke klart defineret, hvad formålet skulle være med en sådan traktat, og hvilket indhold den i givet fald skulle have. Andre medlemslande stiller sig skeptisk over for, om der overhovedet er behov for en ny traktat, og om tidspunktet i givet fald er det rette til at påbegynde et sådant arbejde. Det er spørgsmål, som er genstand for bilaterale konsultationer mellem medlemslandene, men disse har ikke nået et omfang eller et stade, hvor der kan siges at afdrage sig en consensus.

Det er derfor ikke på forhånd givet, at Det europæiske Råds møde i Milano overhovedet vil træffe beslutning om nedsættelse af en regeringskonference, selv om der utvivlsomt er betydelige kredse i Europa, der arbejder for en sådan beslutning.

Det er regeringens opfattelse, at det eneste alternativ til EF er et bedre EF. Det er derfor efter regeringens opfattelse også afgørende for Danmarks placering i det europæiske samarbejde, at Danmark deltager i de drøftelser af den ene eller den anden karakter, som kan ventes at finde sted vedrørende det europæiske samarbejdes fremtid.

Regeringen deler det synspunkt, der er fremført ved flere tidligere lejligheder, at forudsætningen for dansk deltagelse i sådanne drøftelser, det være sig i form af en konference eller andre rammer, må være, at resultatet heraf ikke er fastlagt på forhånd. Formålet med drøftelser af den ene eller den anden art må jo netop være, at medlemslandene har mulighed for at øve indflydelse på resultatet, og det vil jo ikke være tilfældet, hvis det på forhånd er fastlagt og defineret.

De synspunkter, vi fra dansk side fremfører, skal afspejle vore langsigtede interesser. For os er indholdet af samarbejdet vigtigst. Andre vil imidlertid presse hårdt for institutionelle ændringer. Vi må roligt og nøgternt afveje de forskellige forslag og tage stilling til deres substans – ikke kun til deres overflade – og det gælder ikke mindst eventuelle institutionelle forslag, som måske vil se ud af mere, end de faktisk rummer. Det er vigtigt, at vi pragmatisk og ikke dogmatisk overvejer også sådanne forslag.

Regeringen ser frem til den kommende tids drøftelser inden for EF og EPS som værende af stor betydning for det europæiske samarbejdes fremtid og Danmarks placering heri. Regeringen bedømmer situationen på den måde, at Europa er i fare for at sakke agterud i forhold til USA og Japan, og at tidspunktet derfor er inde til, at de europæiske lande for alvor træffer de nødvendige beslutninger af økonomisk, valutarisk, handelspolitisk, industriel og teknologisk karakter for at tilføre de europæiske økonomier ny dynamik. Samtidig bør vi medvirke til at styrke EPS-samarbejdet, sådan at de ti – og senere de tolv – vil kunne få en øget indflydelse på den internationale udvikling.

Regeringen håber, at et flertal i folketinget aktivt vil støtte denne forhandlingslinje og dermed bidrage til, at Danmark kan komme til at præge det europæiske samarbejde.

Forhandling